

utvivlsomt vilde have foranlediget en betydelig større Indførsel, der vilde have givet en forøget Toldindtægt. Man kan ogsaa nævne Metalvarer, Manufakturvarer og sikkert flere andre. Allerede i 1879—80 vilde derfor allerede de 21 Millioner atter være blevne overfledne, og efter den Tid har der jo fundet en raff Fremgang Sted. Men selv om denne Fremgang holdes ude af Beregningen, maatte man opstille et ganske andet Regnestykke, end det ærede Mindretal har gjort, og Facit vilde da være blevet et andet. De 21 Millioner vilde da atter være overfledne allerede i 1881—82, og nu i 1883—84 vilde Toldindtægterne have været 25,300,000, naar de 3 Millioner vare faldne bort, thi de have været 28,300,000. Saaledes vilde Afdragsparagrafen for længst være løben ud, og de uheldige Virkninger, den kunde have haft paa Grund af de to ugunstige Aar 1877—78 og 1878—79, vilde ogsaa forlængst være forsvundne. Nei, den Art Regnestykker maa behandles varsomt. De maa nærmest betegnes som Regnekunster. Jeg vil ikke sige, at det er beregnet, men at opstille et saadant Regnestykke kan kun tjene til at blænde dem, der ikke forstaa at regne, og derfor er det ikke rigtigt at opstille den Slags Regnestykker. Der vil saaledes slet ikke være Tale om, at en saadan Bestemmelse, som her er foreslaaet, kunde i Løbet af 15—20 Aar forhindre enhver Forøgelse af Statskassens Indtægt. Det er et Perspektiv, som der aldeles ikke er nogen Anledning til at stille. Tværtimod vil, som Flertallet har gjort opmærksom paa, de betydelige Nedsættelser, der finde Sted, utvivlsomt fremkalde en forøget Indførsel, og det vil i Forbindelse med den almindelige Fremgang, der stadig har vist sig i Toldindtægterne, hyderligere hidrage til, at der ikke gaar lang Tid hen. Allerede iaar ere vi komne betydelig ud over Maximum; selv om vi trække 3,700,000 Kr. fra, bliver der jo et betydeligt Overflud tilbage, som vilde komme til Afdrag, men Afdraget skulde ikke begynde nu, men først om 2 Aar. Vi have altsaa 2 Aar endnu, hvori Nedsættelserne kunde virke, men Afdragene ikke finde Sted, og det er meget muligt, at det vilde kunne gaa paa samme Maade, som det vilde være gaaet i 1874—75, at man allerede i det første Aar kunde have foretaget hele Afdraget eller ialtfald en meget væsentlig Del deraf. Men kan det have nogen Betænkning, naar Toldindtægterne stige saa overordentlig stærkt, som det er Forudsætningen, for at Afdragene kunne finde Sted, saa at lade Afdragene ske? Det er det, jeg ikke kan indse. Der er endnu et Par Bemærkninger, som det

ærede Mindretal har fremført, og som jeg ikke kan undlade at sige nogle Ord til. Der er for det Første de Bemærkninger, som Mindretallet anfører om Ol- og Brændevinsafgiften, og dernæst de Anker, som Mindretallet fremfører mod Flertallet her i Salen og Folkethinget i det Hele med Hensyn til deres Forhold hidtil i Traktatsagen. — Hvad det første, nemlig Spørgsmaalet om Ol- og Brændevinsafgiften, angaar, siger Mindretallet i Betænkningen, at det ikke kan erkende, at Hensynet til den forhøiede Told paa Vin og Sydfrugter skal have noget at betyde; thi, siger Mindretallet, det maa erindres, at det kun er i Forhold til den fremtidige foreslaaede, men ikke i Forhold til den nu bestaaende Toldsat, at Nedsættelsen kan betegnes som „betydelig“. Dette er i og for sig fuldkommen rigtigt; men det er en Bemærkning, som ikke er paa sit Sted i den Forbindelse, hvori det anføres; thi det anføres jo i Forbindelse med Ol- og Brændevinsafgiften, og det er vel at mærke kun under Forudsætning af, at den nye Toldtarif, hvorefter man fra alle Sider var enig om at forhøie Tolden paa Vin og Sydfrugter, traadte i Kraft — kun under Forudsætning deraf er det, der er Tale om en Ol- og Brændevinsafgift. Fremdeles siger Mindretallet, at Nedsættelsen af Vintolden i Forhold til det nuværende er 4 Ore pr. Flaske, og at det svarer til 3 Ore pr. Flaske for Forbrugeren. Nei! det er omvendt: 4 Ore pr. Flaske Vin svarer til 5 Ore for Forbrugeren, for de maa saubelig betale Handelsfortjeneste ogsaa af Tolden. Jeg gjør opmærksom ogsaa paa disse Smaafeil, fordi det vrimler deraf i Mindretallets Fremstilling, og den samlede Sum af alle disse mange smaa feile Regnestykker frembringer et Indtryk, som Mindretallet sikkert ikke har tilstøttet at tilveiebringe ved saadanne Midler, som gaa imod det Rigtige. Den væsentligste Bemærkning, jeg ønsker at gjøre til Mindretallet med Hensyn til dette Punkt, er, at det begrunder Vintolden paa Vinens Spiritusholdighed. Nei, Grunden ligger ikke i dens Spiritusholdighed, men Grunden haande til den hidtilværende Vintold og den Forhøielse, der har været foreslaaet, er Ønsket om at bestatte en Luxusartikel. Selvfølgelig maa man fra Flertallets Side være enig med Mindretallet i, hvad ogsaa Flertallet i Fjor har udtalt, at det at gaa over til Skarrumsbeskatningen er ønskeligt, men det vil man uden Spørgsmaal langt lettere kunne gjøre, naar man først er ude over den Banfælighed, hvor høi Afgiften skal være; saa vil man have Grundlaget givet, og da vil det ikke volde nogen Banfælighed at faae Skarrumsbeskatning. De Bemærkninger, Mindretallet